

Θέλεις να γίνεις αιμοπεταλιοδότης;

Τι είναι η αιμοπεταλιοφαίρεση;

Το αίμα είναι μείγμα ερυθρών και λευκών αιμοσφαιρίων, αιμοπεταλίων, πλάσματος και άλλων στοιχείων. Η αιμοπεταλιοφαίρεση είναι μια ειδική διαδικασία αιμοδοσίας που σας επιτρέπει να προσφέρετε μόνο ένα στοιχείο του αίματος σας τα αιμοπετάλια- τα κύτταρα δηλαδή που βοηθούν να σταματήσει η αιμορραγία. Στο αίμα μας υπάρχει περίσσια αιμοπεταλίων και πολλά από αυτά μπορούν να αφαιρεθούν χωρίς καμιά παρενέργεια στο δότη. Τα αφαιρεθέντα αιμοπετάλια αποκαθίστανται μέσα σε λίγες μέρες.

Πως πραγματοποιείται η αιμοπεταλιοφαίρεση;

Ο δότης ξαπλώνει δίπλα σε ένα μηχάνημα, φλεβοκεντείται και από μια μικρή ποσότητα αίματος που περνάει μέσα στο μηχάνημα διαχωρίζονται τα αιμοπετάλια αυτόματα. Τα υπόλοιπα αίμα επιστρέφει από το άλλο χέρι πάλι στο δότη.

Η αιμοπεταλιοφαίρεση διαρκεί περίπου μία ώρα. Η όλη διαδικασία είναι μεγαλύτερη από ότι η συνήθης αιμοδοσία γιατί χρειάζεται περισσότερος χρόνος για να διαχωριστούν και να συλλεγούν τα αιμοπετάλια από τα άλλα στοιχεία του αίματος

Ποιοι ασθενείς χρειάζονται αιμοπετάλια;

Η προσφορά των αιμοπεταλίων βοηθάει ασθενείς που υποβάλλονται σε θεραπευτική αγωγή για σοβαρά προβλήματα υγείας, όπως λευχαιμία, καρκίνο ή απλαστική αναιμία. Συχνά η επιβίωση των ασθενών αυτών εξαρτάται από τη μετάγγιση των αιμοπεταλίων.

Κάθε πότε μπορεί να δίνει κάποιος αιμοπετάλια;

Γενικά, ένα άτομο μπορεί να προσφέρει αιμοπετάλια κάθε λίγες ημέρες.

Ποιες είναι οι προϋποθέσεις για να γίνει κάποιος αιμοπεταλιοδότης;

Κάθε υγιής ενήλικας είναι υποψήφιος εθελοντής αιμοπεταλιοδότης.

Πώς χρησιμοποιούνται τα αιμοπετάλια που δίνω;

Τα αιμοπετάλια δεν μπορούν να διατηρηθούν περισσότερο από μερικές μέρες. Κατά κανόνα ο ασθενής παίρνει προγραμματισμένα τα αιμοπετάλια που προσφέρει ο δότης γι' αυτόν και μια αιμοπεταλιοληψία καλύπτει δύο δόσεις αιμοπεταλίων για τον ασθενή.

Ο αιμοπεταλιοδότης μπορεί να πάρει άδεια από την υπηρεσία του;

Όσον αφορά τις άδειες ισχύουν τα ίδια που ισχύουν και για την αιμοδοσία.

Προσωπική μαρτυρία

«Όταν ο άντρας μου, άρρωστος με οξεία λευχαιμία, ξεκίνησε χημειοθεραπείες και ο γιατρός μου είπε μεταξύ άλλων ότι θα χρειαζόταν αιμοπετάλια, δεν μπορούσα να φανταστώ τι σήμαινε αυτό. Οι χημειοθεραπείες των ασθενών με λευχαιμία καταστρέφουν τον μυελό των οστών. Για 18-20 μέρες μετά τη χημειοθεραπεία, ο ασθενής έχει ανάγκη από λευκά αιμοσφαίρια, αίμα και αιμοπετάλια, για να επιζήσει. Η έλλειψη των αιμοπεταλίων μπορεί να δημιουργήσει διάφορες αιμορραγίες στον ασθενή, μία από τις οποίες είναι και η εγκεφαλική αιμορραγία.

Τα λευκά αιμοσφαίρια τα παράγει ο οργανισμός του ασθενούς με τη βοήθεια φαρμάκων που επιταχύνουν τη διαδικασία παραγωγής τους. Το αίμα το παίρνει με μετάγγιση. Το ίδιο και τα αιμοπετάλια. Μόνο που δεν είναι τόσο απλό.....

Μέσα σε λίγες μέρες ανακάλυψα ότι η πλειοψηφία των φίλων και των γνωστών μου ήταν ακατάλληλοι για διάφορους λόγους. Έπρεπε να δημιουργήσω μια μίνι βάση δεδομένων με πιθανούς δότες, να καταγράψω αν είχαν περάσει το τεστ αίματος που έπρεπε να προηγηθεί, πότε είχαν δώσει αιμοπετάλια για τελευταία φορά, την ομάδα του αίματός τους και να αναζητώ κάθε φορά διαθέσιμους. Ο ρυθμός με τον οποίο θα χρειαζόμασταν αιμοπετάλια δεν ήταν ούτε γνωστός από πριν ούτε προβλέψιμος. Ο γιατρός μου ανακοίνωνε απλά ότι χρειαζόμαστε αιμοπετάλια κι εγώ έπρεπε να τα βρω. Δεν ήταν καθόλου απλό. Οι άνθρωποι που είχα στη λίστα μου άλλοτε ήταν κρυωμένοι, άλλοτε είχαν δώσει πρόσφατα αίμα και δεν μπορούσαν να δώσουν τόσο γρήγορα αιμοπετάλια, άλλοτε έλειπαν από την Αθήνα, άλλοτε δεν μπορούσαν να λείψουν από τη δουλειά τους. Πάρα πολλές φορές χρειάστηκε να απευθυνθώ σε αγνώστους μέσα από διάφορες διόδους. Μια από αυτές ήταν και η λίστα εθελοντών αιμοπεταλιοδοτών της ΟΛΜΕ. Άγνωστοι σε μένα συνάδελφοι ήρθαν και μας βοήθησαν και θα είμαι πάντα ευγνώμων γι' αυτό».

